
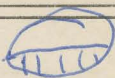


III kylmä  

# Vandringer

(L. C. Nielsen)

Juho Meelari

Op 106 et 1

## OLEN KULKENUT

Jeg har vandret ad

Tempo giusto

*Piano* *Canto*




KAUKAISILLA TEILLÄ JOITA KULJE EN UDE L =

vide, vide Veje, hvor jeg aldrig skal komme paa-



LEEN OLEN NAHINYTMÄ KÄSTEHISËT LAAKSOT OLEN

- ny, gennem dy-be og duggede Da — le og højt



LEIJAELLUT KORKEUTEEN MITÄ NÄIN SE TOI NIIN

op-pe bag den dvalende sky. Og jeg véd, hvad der er

SUUREN TUSKAN RINTAAN, SINNE KONSAAAN EN

smerteligt at vi de, at jeg al drig skal

KÄY MÄ HUDELLEEN KERRAN

van-dre der paa-ny! KERRA  
KERRA

din

NÄIN MINÄ KÄIHOSILMÄ HAASTOIN JOITEN KOSKAAN MA

*Miesten ja naisien ma*  
talt med saa mange mænd og kvinder, der som jeg al-drig skal

MIESTEN JA NAISIEN MA

allto

KOHTAA LUDELLEEN KERRAN NÄIN MIN KAIHOSILMÄ NEIDON KYLÄ

tale med paany, med en ensom, sørgmodig lille Pi-ge i en

HIÄN KUN MASAUKUN PIENOISEEN JAMÄ TIEDÄN KUINON TUSKALLISTA

ensom, sørgmodig lille By. Og jeg véd, hvad der er smerteligt at

TIETÄÄ ETÄEN KOSKAAN NÄÄ HÄNTÄ LUDELLEEN

vi - de, at jeg al - drig skal møde dem paany!

diin

MULKALAISINA KULIEMME ETSIEN MISS YÖMAJA RAUHAISSA OIS

O, som hjemløse Pilgrimme søger vi det Herberg, hvortil vi kan ty;

KOLKUTAMME VAAN TURHAANOIT LIR =

*over* og vi banker... For-gæ-ves! For-gæ

HAAN KYLÄ TOINEN EHKE SALLE SEN SOIS HAANIN

-ves! Du maa vide-re til nærmeste By! Og vi

RAS KAS OMPI RETKISEN KENTTIETÄÄ *passante* KONSAN SII

ved, hvad der er frygteligt at vi-de, at der er in-tet sted, hvor-

**ETTE** NIMME

LÖYTÄMME VOI.

-hen vi kan ty!

*dim* *ppp*